

I anledning av den som mig synes högst onödiga och onyttiga utgift, som således under flera år ägt rum fortfarande äger rum å fjärde huvudtitelns furageringsanslag och då berörda anslag bör beräknas efter de i 1901 års härordning angivna grunderna, vilka böra förändras först efter det riksdagen på *uttrycklig* hemställan därom uttalat sig, får jag hemställa:

dels att Riksdagen måtte i skrivelse anhålla att Kungl. Maj:t ville oförtövat gå i författning om att kavalleriets mellan de årliga repetitionsövningarna för tjänsten icke behövliga hästar utackorderas till fodervärdar och

dels att Riksdagen måtte vidtaga sådan rättelse i beräkningen av furageringsanslaget, att detsamma, vad kavalleriet angår, nedsättes med det belopp, som motsvarar här ovan angivna antal underhållsdagar i depå, eller 51,375 kronor.

Stockholm den 25 januari 1913.

F. W. Thorsson.

Nr 113.

Av herr **Thorsson**, med förslag att Riksdagen må besluta att det för vissa truppförband fastställda antalet hästlejningsdagar ej må överskridas.

I 1911 års statsverksproposition beräknades under anslaget »*lega av hästar* för artilleriets, ingenjörtrupperna och trängens exercis för år 1912» följande antal lejningsdagar, för artilleriet 116,260, för ingenjörtrupperna 29,962 och för trängen 11,040 eller tillsammans 157,262 lejningsdagar å 4 kr. pr. dag = 629,048 kronor. Samma *dagantal* för *lejda hästar* lades även till grund för beräkningarna av munderingsanslaget, arméns sjuk- och veterinärvård, samt furageringsanslaget.

Ett överskridande av det antal lejningsdagar, som fastställts i den kungl. prop., inverkar även på de övriga här nämnda anslagen och särskilt blir furageringsanslaget utsatt för påkänningar.

Genom en generalorder nr 38 utfärdad den 1 januari 1912 har Kungl. Maj:t föreskrivit följande tillämpning av Riksdagens beslut.

»Sedan genom nådigt brev den 27 oktober 1911 fastställts stat för hästlejningsanslaget år 1912, har beträffande *lejning av hästar vid artilleriet, ingenjörstrupperna och trängen* för innevarande års skolor och övningar

dels befallts, att hästar skola lejas under *minst* nedanstående antal dagar, nämligen

	Hästlejnings- dagar.
<i>vid artilleriet:</i>	
vid Svea artilleriregemente	13,500
» Göta »	13,500
» Wendes »	22,662
och såsom ersättning för de hästar, som enligt generalorder den 4 innevarande månad, nr 5, skola ställas till artilleri- och ingenjörhögskolans förfogande	600
samt dessutom för utbildning av artilleriets officers- och reserv-officersvolontärer	2,940
vid Norrlands artilleriregemente i Östersund	9,000
och såsom ersättning för de hästar, som enligt generalorder den 4 innevarande månad, nr 5, skola ställas till artilleri- och ingenjörhögskolans förfogande	114
vid Norrlands artilleriregementes detachemang i Boden.....	4,500
» Upplands artilleriregemente	13,500
» Smålands »	13,500
samt dessutom för fältartilleriets skjutskola i enlighet med bestämmelsen i punkt 10 av generalorder den 31 december 1909, nr 1,406	2,952
ägande regementet enligt medgivandet nedan för eget behov använda det antal hästlejningsdagar, som, utöver det ovan angivna, kan erhållas för anvisat belopp,	
vid Gottlands artillerikår	2,520
vid var och en av Boden—Karlsborgs artilleriregementes bataljoner å Karlsborg och i Boden	900
vid Positionsartilleriregementet	14,352

vid ingenjörtrupperna:

vid Svea ingenjörkår	10,960
» Göta »	9,960

	Hästlejnings- dagar.
vid Fälttelegrafkåren	6,242
» Bodens ingenjörkår	1,000
<i>vid trängen</i> (även beräknat för övningsmarscher):	
» Svea trängkår.....	1,440
» Göta »	1,440
» Norrlands trängkår	1,440
samt dessutom för utbildning av trängens officers- och reserv- officersvolontärer.....	300
vid Skånska trängkåren.....	1,440
» Västmanlands trängkår	1,440
» Östgöta »	1,440

dels medgivits, att hästar må vid vederbörliga truppförband lejas under större antal dagar än ovan angivits under villkor att lejningskostnaderna icke överstiga de belopp, vilka anvisats i den fastställda staten, samt att anmälan göres

av chef för artilleriregemente till generalfälttygmästaren och inspektören för artilleriet,

av chef för ingenjörkår till chefen för fortifikationen och

av chef för trängkår till vederbörande arméfördelningschef;

ägande generalfälttygmästaren och inspektören för artilleriet att mellan Wendes och Norrlands artilleriregementen fördela det i staten för hästlejningsanslaget år 1912 uppförda anslaget till artilleri- och ingenjörhögskolan.

I sammanhang härmed har medgivits, att för fästnings- och positionsartilleriets skjutskola erforderliga dragare må förhyras vid Boden—Karlsborgs artilleriregemente intill en sammanlagd kostnad av det för nämnda skjutskola uti staten anvisade beloppet.»

Truppförbanden erhålla genom denna generalorder en nästan obegränsad frihet att röra sig med lejningsanslaget, blott de hålla sig inom ramen för den dem anvisade anslagssumman. Denna rörelsefrihet hos vissa truppförband inom artilleri- och ingenjörvapnen användes sålunda, att de hyra hästar för ända till 9 å 12 månader. Genom denna åtgärd kan visserligen lejningspriset nedbringas betydligt under det beräknade 4 kronor pr dag. Lyckas det att nedbringa detsamma till 2 kronor pr dag eller därunder kan truppförbandet leja ett betydligt större antal hästar än det i staten beräknade. Lejningsanslaget, som är av reser-

vationsanslags natur, har icke härigenom överskridits; men hur verkar denna hästlejning på munderingsanslaget och anslaget till arméns sjukveterinärvård och hovbeslag, samt slutligen på *furageringsanslaget*, som i en alldeles eminent grad beröres av denna Kungl. Maj:ts generalorder?

Denna Kungl. Maj:ts tillämpning av ett riksdagsbeslut måste betraktas som konstitutionellt oriktig samt i fråga om statshushållningen föra oss in i förvecklingar av stor omfattning och påtvinga statsverket avsevärda utgifter, som Riksdagen icke har behörig möjlighet att kontrollera.

Då Riksdagen medgav att lejningsanslaget fick reservationsanslags natur och truppförbanden därigenom skulle inbjudas till en bättre hushållning av detta anslag, kan detta medgivande uppenbarligen ej ha lämnats i annat syfte än att Kungl. Maj:t inom ramen av det bestämda antalet lejningsdagar skulle lämnas största möjliga rörelsefrihet för respektive truppförband.

På grund av vad jag sålunda anfört anhåller jag vördsamt, att Riksdagen måtte besluta,

att det antal hästlejningsdagar, som av Riksdagen fastställles för artilleriets, ingenjörstruppernas och tränings exercis för år 1914, icke får överskridas.

Stockholm den 22 januari 1913.

F. W. Thorsson.